

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolebladet.

Østersøgades Gymnasium.

Nr. 3

15. Februar 1914.

3. Aarg.

Det danske Mindesmærke ved Sankelmark.

Paa den nordlige Side staar:

Til Minde om tapre, danske Soldater, som i Kamp mod Overmagt fandt Heltedøden for Konge og Fødeland.

Paa den sydlige Side staar der paa Tysk:

Til ærefuldt Minde ogsaa om de tapre, øst-rigske Soldater, som i Kamp fjærnt fra deres Fædreland fandt Døden paa Slagmarken.

Lidt om Krigen 1864.

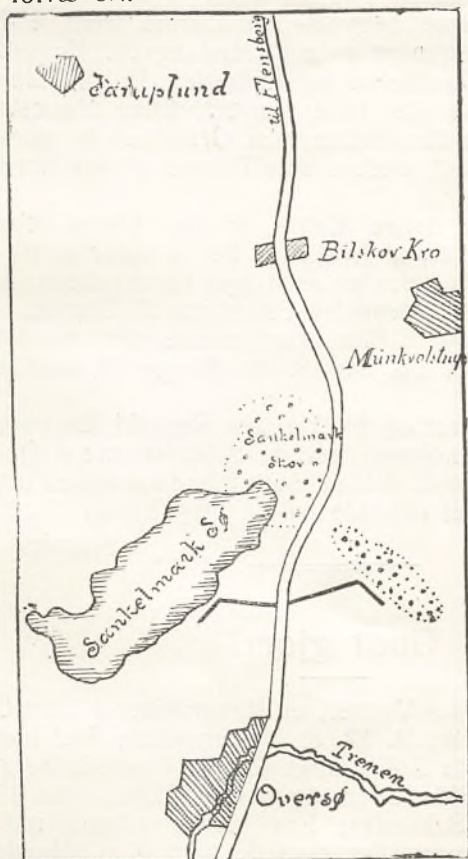
Den 31. Januar 1864 kom to tyske Udsendige ridende til General de Meza og overleverede ham en Skrivelse fra General Wrangel, hvori der stod, at den danske Hær straks skulde rømme Sønderjylland. Dette blev selvfølgelig nægtet og Dagen efter, den 1. Februar, udbrød Krigen, idet Fjenden overskred Ejderen og gik mod Dannevirke. Ved Middagstid standstedes den fremrykkende Hær af de danske Forposter, der stod ca. 2—3 km. syd for Dannevirke. Vore Forposter blev hæftigt beskudte, men først efter Mørkets Frembrud trak de sig tilbage.

Det var Fjendens Mening at indtage Dannevirkestillingen Dagen efter, men de blev slaaet tilbage alle Vegne. Den haardeste Kamp stod ved Mysunde. Følgende lille Træk, viser at de danske Soldater gjorde deres Pligt lige til det yderste. En Kanon skulde lades; men hver Gang en Soldat gik ud til Munden for at lade den, blev han skudt; der var nemlig nogle Tyskere der laa og skød kun paa den Kanon. Men de danske holdt ud, og skønt der var faldet 6—7 Mand alene ved den Kanon, gik den ottende Mand ud, og ham lykkedes det at faa den ladet. Begejstringen for Kampens heldige Udfald var stor.

Den 3. Febr. var der en Forpostfægtning, i hvilken vi blev trængt endnu et Stykke længere tilbage mod Dannevirke, trods vore Folks Mod og Tapperhed.

Den 4. blev alle de øverstkommanderende Officerer kaldt til Overgeneral de Meza, hos hvem der skulde holdes Krigsraad. Ved dette Krigsraad blev det bestemt, at Hæren Natten mellem d. 5. og 6. skulde forlade Dannevirkestillingen for at gaa mod Nord til Dybbøl. General de Meza paatog sig hele Ansvar for overfor Krigsministeren og Kongen. Grunden til at Dannevirke skulde rømmes var den, at Prøjerne var gaaet over Slien og vilde i Løbet af den 6. eller 7. angribe os bagfra, samtidig med at Østrigerne angreb os forfra. Dannevirke var umulig at holde. De Meza

viste, at han var en Mand, der vidste, hvad han vilde, thi han afsendte ikke Telegrammet, der skulde meddele Krigsministeren hans Beslutning, før Tilbagetoget var i fuld Gang, og saa afbrød han al telegrafisk Forbindelse mellem Slesvig og Omegn, for at der ikke skulde komme Befaling til ham om at vende tilbage til Dannevirke. De Meza havde gjort Ret og kun Ret; og saa blev han endda beskyldt for Landsforræderi.

Den 6. om Eftermiddagen ved 3-Tiden blev vor Bagtrop, der førtes af Generalmajor Max Müller, indhentet ved Sankelmark, der ligger ca. 6 km. syd for Flensborg, af nogle østrigske Fodfolksafdelinger, der var blevet kørt paa Vogne fra Slesvig og som derfor var langt friskere end vore Folk. Det var 1. Regiment (Københavnere) og 11. Regim. (Vendboere) der skulde standse Fjendens Fremrykn. her. Sydligst stod 1. Regiment, hvorimod 11. stod lidt nordligere.

Først begynte 8 østrigske kanoner, der var opstillede syd for Trenen, at beskyde os, uden at vi med vore

Kanoner kunde give Svar paa Tiltale. Under denne Beskydning stod vore Folk rolige uden at vige saa meget som en Fodsbredde. Nogle Kompagnier øvede endogsaa Geværgreb, som kun standsedes, naar en Soldat enten var blevet saaret eller dræbt, for saa at begynde igen, naa han var baaret bort.

Kl. 4 gjorde det østrigske Rytteri Indhug mod 1. Regiment, men de blev slaaet tilbage, og en halv Time efter rykkede Fjendens Fodfolk frem. I samme Øjeblik som Østrigerne begyndte at storme frem, lod Max Müller 1. Regiment gøre et Modangreb. Nu gik det løs med Bajonetterne og Kolberne, ja til Tider brugtes endogsaa de bare Næver. Efter Mørkets Frembrud maatte Max Müller, paa Grund af de store Tab han havde lidt, trække sine Tropper tilbage Nord for Bilskov Kro.

Til Minde om denne Kamp, er der blevet rejst flere Mindesmærker, af hvilke vi her bringer et Billede af det danske, der er rejst Syd for Sankelmark Skov lige ved Chausseen fra Flensborg til Slesvig.

Efter et kort Hvil i Flensborg maatte den danske Hær af Sted igen, og den 8. om Morgenens naaede den Dybbøl.

Ved dette Tilbagetog fik Fjenden Respekt for vore Tropper, hvis forholdsvis uøvede Soldater med Oppakning havde holdt det ud, som Fjendens egne Folk ikke havde kunnet udholde uden Oppakning.

Snapop.

Godt gjort!

En af vore fælles Venner, en Matematiker i 2den G præsterede Torsdag d. 12. et Mesterstykke; idet han løb fra sin private Bolig langt ude paa Frederiksberg, i Nærheden af Rideskolen, og her til Skolen paa 15 Minutter og 58 Sekunder; han blev modtaget med Jubel af Kollegaerne, der raadede ham til at beholde Frakken paa den første Time, for at han ikke skulde ødelægge sit Helbred.

Samme Herre besidder et Samlermærke fra Spejderkorpset i Frankrig, udgivet af parisiske Spejdere, og dette sjældne Mærke vil han vise alle „Skolebladet“s Læsere, naar de beder pænt om det.

P. S. Tiden blev kontrolleret af hans Hr. Fader og en af hans mange Venner.

En god Ven af omtalte Herre.

Matematik.

At Matematik benyttes særdeles meget saavel i det praktiske Liv som af Videnskaben, tænker jeg, at I alle ved, men derimod tror jeg neppe, at der er mange af jer, der har tænkt over, hvilken Betydning den allerede nu kan have for jer. Og jeg vil derfor i det følgende forsøge, at vise jer lidt deraf.

Man kan ikke have lært Matematik ret længe, før man begynder at forstaa hvilken mægtig Forskel, der er paa, hvad der er bevist, og hvad der er ubevist, man kommer derved ogsaa til bedre at kunne se Forskellen paa rigtigt og urigtigt og paa sandt og falskt. Da man, naar Talen er om Matematik, altid maa bevise, hvad man siger, faar man efter kort Tids Matematiklæsning Øjet op for, hvor godt det er altid at være sikker i sin Sag, saa at man ikke kommer med Beskyldninger, Paastande o. l., som man ikke kan bevise Rigtigheden af.

Det er dog væsentlig Opgaverne, der skal udvikle jer, og det er derfor nødvendigt, at I selv regner disse, og at I ikke lader jer nøje med at aflevere et Kopi af en Kammerats Opgaver. Regner man dem selv vil man hurtig lære at tænke og arbejde paa egen Haand. Og er man først begyndt, saa er det slet ikke kedeligt at regne Opgaver — tværtimod — jeg ved af Erfaring, at det kan være lige saa ærgerligt, at blive afbrudt medens, man er ved at regne Opgaver, som at blive afbrudt midt i en Romans mest spændende Kapitel. —

Jeg skal ganske vist indrømme, at der ikke er meget ved at regne en Opgave, hvori der slet intet er at finde ud af, men hvor man blot skal udføre nogle Udregninger og saa er man færdig: — Derimod er det overmaade interessant at regne en Opgave, der ved første Øjekast ser helt umulig ud, men som, naar man har regnet og spekuleret en 4—5 Timer, pludselig viser sig at være „pærelæt“ — bare man forstaar den. Det kan naturligvis være ærgerligt, naar det af og til sker, at man til Trods for flere Timers Arbejde, dog ikke finder ud af Opgaven. men den Tid er dog ikke, som mange tror, spildt; thi naar Læreren saa den næste Dag fortæller, hvorledes man skulde løse Opgaven, saa har man lært omtrent lige saa meget deraf, som hvis man selv havde fundet ud af den. Mange vil maaske synes at det er dumt at „spilde“ saa lang Tid paa een „sølle“ Opgave „til ingen Nytte;“ men det er ikke „til ingen Nytte,“ det er til megen Nytte og Lønnen er stor; thi naar man endelig har fundet ud af Opgaven, er man omtrent lige saa glad og fornøjet, som hvis man havde gjort en eller anden Opfindelse og saa lærer man en hel Mængde Matematik derved, men først og sidst lærer man at tænke og arbejde selvstændigt. Men det er ikke alene Opgavernes Regning, men ogsaa deres Indskrivning, man kan lære noget af; thi en matematisk Opgave skal være smukt og symmetrisk indført — ja, egentlig burde det være saaledes, at en saadan gør omtrent samme Indtryk som et smukt Maleri, og ved at beflitte sig paa at naa dette Resultat, faar man sin Ordens- og Skønhedssans stærkt udviklet.

I kan nu sige, at Matematik er et kedeligt og „tørt“ Fag lige saa galt I vil, jeg holder dog paa, at det er et interessant og lærerigt Fag og at Grunden til, at det forekommer saa mange af jer at være kedeligt og virkelighedsfjernt er, at I ikke hører efter i Timerne og at I ikke selv regner jeres Opgaver. *Matematiker.*

Vi vil anbefale Gymnasiets sproglige Elever at følge Matematikerens Eksempel og fortælle noget om deres Hovedfags Betydning.

Red.

Bøf med Løg.*)

Da Skolebladets nuværende ærede Redaktion synes at have Betingelser for at kunne føre Bladet nærmere over i de for et Skoleblad rigtige Spor, tillader jeg mig blot gennem disse Linier at betegne, hvorledes et Skoleblad bør være. Jeg haaber nemlig derigennem at lette den ærede Redaktions af flere Grunde saare vanskelige Arbejde. — Til Sagen. Et Skoleblad skal skrives af Eleverne, ikke af Lærerne, da Eleverne ikke kan angribe Lærernes Artikler i Tilfælde af, at de er uenige med disse i noget Punkt. Meningen med et Skoleblad er dog at være et Organ for Eleverne, og maa som saadant indeholde disses Mening om forskellige, dog ikke for fjerntliggende Ting. De Diskussioner, som foregaar i Bladet, maa selvfølgelig høre op, naar de udarter til, at begge Parter skælder hinanden ud for naive Børn, eller naar den ene Part skriver en Artikel paa over tre Sider uden at den indeholder andet end flotte Vendinger.

En anden vigtig Betingelse for at et Skoleblad er godt, er, at det er morsomt. At det morsomme en enkelt Gang kommer over det tilladeliges Maksimum er dog bedre end, at det næsten altid bliver under det tilladelige Minimum. De fleste andre Betingelser for at et Skoleblad er godt, mener jeg, at den ærede Redaktion kender, og jeg mener at den nu ogsaa kender disse, der er nævnte her.

Kritiker.

*) En Overskrift der sikkert maa tiltrække sig Opmærksomheden.

Ella Erichsen

Elev af d'Hrr. *Georg Høeberg* og *Peder Møller*, giver

==== *Violinundervisning* ====

8 Kr. mdl. for 2 Lektioner ugl.

Odensegade 22¹

Telf. Øbro 1521 x.

Spejderudstyr

Studenterhuer

Lommelamper

Herreekvipering

Barbermaskiner

Carl Lønberg, Gothersgade 115, K. F. U. M.

Akvarie

Planter - Ynglende Fisk -
- Redskaber -

anerkendt Specialforretning

Grundlagt 1868.

Willumsens Akvariehus

Øster Farimagsgade 45.

Telf. Øbro 25 50.

E. ECHARDT

Stort Udvalg af

**Skolemateriel og
Tegnerekvisiter.**

Østerbrogade 45.

Enhver ny Abonnent paa
„Hovedstaden“ faar 10
Samlermærker gratis.

POUL HOLM

Silkegade 11

(lige for Bikuben).

Reglementerede

Gymnastik-

og

Sportsdragter

samt alle Slags

Sports Støvler

og **Sko**

for **Herrer**

Damer og Børn.

Redigeret af Svend A. Ramlau og Johannes Nyholm, Østerbrog. 150.